

[Camre]

I sit svar til mig gav indenrigsministeren udtryk for, at de forskelle, der var på vores andel af bruttonationalproduktet og den andel, man brugte i udlandet, nok skyldtes, at andre lande ikke havde så godt hold på deres sundhedsvæsen, som vi har. Jeg synes, det er flot generelt at komme med bemærkninger af den art, for det ville sige, at Danmark skulle udmærke sig som noget helt exceptionelt inden for rammen af OECD-lande. Jeg går ud fra, at det ikke indgår i ministerens taler, hvis han besøger sin vesttyske kollega, at grunden til, at sundhedsudgifterne i gennemsnit pr. indbygger er 50 pct. større i Vesttyskland end i Danmark, er, at tyskerne ikke har hold på deres planlægning.

Jeg brugte altså, hr. minister, også sammenligning med forholdene i Danmark, nemlig en sammenligning mellem 1980 og i dag, fra 6,9 pct. til 5,9 pct. af bruttonationalproduktet, og det, jeg så finder anledning til at spørge ministeren om – for selvfølgelig har ministeren ret i, at man ikke skal bruge flere penge end højst nødvendigt – er, om denne nedskæring har været gnidningsfri, om den ikke har ramt sundhedsvæsenet. Er der ikke noget at kritisere? Er det urimeligt, når folk siger, at ventelisterne er lange? Er det urimeligt, når sygehuspersonalet protesterer? Er det, vi siger, ganske grundløst? Er sundhedsvæsenet virkelig udmærket? Så svigter i hvert fald logikken i forhold til den aftale, ministeren lige har indgået, og som mit partis ordfører var inde på. Hr. Henning Rasmussen sagde jo netop, at han manglede svar på, hvorfor man ville gøre noget i 1987 og 1988, hvor man erkendte der var et behov, men altså ingenting vil gøre i 1986. Hvis ministeren generelt mener, at niveauet er udmærket, og at vi er så dygtige til at styre, hvorfor skal der så gøres noget i 1987? Der er overhovedet ikke sammenhæng i denne kæde af år.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Tilbage til hr. Camre og spørgsmålet om økonomisk styring af sundhedssektoren. Jeg forstår, at vi principielt ikke er uenige om, at der ikke skal bruges flere ressourcer end nødvendigt. Er den omstændighed, at vi i Danmark på et tidligere tidspunkt end flere andre steder har fået en affladning af vores udgifter, ikke en god ting, der viser, at vi har været tidligt fremme?

Jeg tør næsten ikke sige det, men det var jo den daværende indenrigsminister, hr. Henning Rasmussen, som i virkeligheden lagde grunden til noget af den afdæmpning i sundhedsudgifterne, som vi har set. Jeg er ked af at måtte sige det her, for det skulle nødigt komme hr. Henning Rasmussen til skade i den sundhedspolitiske debat, som socialdemokratiet her har rejst. Men budgetredegørelsen og kurven over de samlede sundhedsudgifter og sygehusudgifterne viser et markant knæk i 1979. Jeg tror, hr. Henning Rasmussen og jeg deler æren og ansvaret for udgangspunktet dér, for det var jo i SV-regeringens tid, at vi indledte den nyere tids budgetsamarbejde mellem regeringen og de kommunale organisationer, og hvor vi begyndte at få en bedre styring af disse ting.

Men kurven er meget smuk og viser for de tre år, hr. Henning Rasmussen beklædte posten som indenrigsminister, et brud på den linje, som havde været der en række forudgående år. Den er så ikke blevet fulgt helt siden – det er gået lidt op og lidt ned og efter min opfattelse ikke altid til denne regerings ros – således at vi nu er tilbage omtrent på det niveau, man var i 1982. Jeg har givet udtryk for min vurdering af, hvordan 1986 vil falde ud i forhold til 1985, og dermed også, hvordan niveauet for 1987 og 1988 kan blive.

Jeg brugte ikke udtrykket »være rolig« i forbindelse med mine bemærkninger om forbruget i 1986. Det var ikke nogen beroligende bemærkning fra min side, og det var ikke ment sådan. Det var en konstatering på baggrund af den taldrøftelse, som har været i debatten om, hvordan 1986 ser ud, og hvor hr. Henning Rasmussens og andre påstod, at 1984-regnskabstallene også ville komme til at slå igennem i 1986. Set fra et samfundsøkonomisk synspunkt kan man beklage, at det ikke er tilfældet, men som sagt er det min opfattelse, at 1986 vil komme til at ligne 1985 temmelig meget med den lille usikkerhed, der naturligvis ligger i, at der specielt i forbindelse med det årsskifte har været nogle budgetproblemer, hvor ting fra 1986 kan være blevet ført tilbage til 1985, hvilket dog i realiteten betyder – det ved hr. Henning Rasmussen utvivlsomt – at ressourcen har været til rådighed i driftsåret 1986. Det er en lille facet på det store billede.